

Citas lietas dalībnieces: Österreichische Datenschutzbehörde, CRIF GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “kopija”, kas ir ietverts Regulas (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “VDAR”) 15. panta 3. punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek apzīmēta (elektronisku) datu fotokopija vai attiecīgi faksimils vai elektroniska kopija, vai arī atbilstoši vārdnīcās vācu, franču un angļu valodās ietvertajai jēdziena izpratnei ar to ir jāsaprot arī “Abschrift”, un “double” (“duplicata”) vai “transcript”?
- 2) Vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums, saskaņā ar kuru “pārzinis nodrošina apstrādē esošo personas datu kopiju”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver vispārējas datu subjekta tiesības uz – arī – veselu tādu dokumentu kopiju izsniegšanu, kuros tiek apstrādāti datu subjekta personas dati, vai attiecīgi datubāzes izvilkuma kopijas izsniegšanu, ja tajā tiek apstrādāti personas dati, vai arī atbilstoši minētajam datu subjektam ir tiesības uz oriģinālam atbilstošu saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu izsniedzamu personas datu reprodukciju?
- 3) Gadījumā, ja uz otro jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka datu subjektam ir tikai tiesības uz oriģinālam atbilstošu saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu izsniedzamu personas datu reprodukciju, vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, ņemot vērā apstrādāto datu raksturu (piemēram, attiecībā uz 63. apsvērumā minētajām diagnozēm, analīžu rezultātiem, vērtējumiem vai arī dokumentiem saistībā ar pārbaudi Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 20. decembra sprieduma *Nowak* ⁽²⁾ izpratnē) un VDAR 12. panta 1. punktā ietverto pārredzamības prasību, konkrētā gadījumā tik un tā ir jānodrošina datu subjektam piekļuve teksta daļām vai visiem dokumentiem?
- 4) Vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, ir jāsniedz “plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētajiem “apstrādē esošajiem personas datiem”?
 - a) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzīga: vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, ir jāsniedz “plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas arī uz informāciju atbilstoši VDAR 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktam?
 - b) Ja arī atbilde uz 4.a) jautājumu ir noliedzīga: vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, ir jāsniedz “plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas ne tikai uz “apstrādē esošajiem personas datiem” un VDAR 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktā minēto informāciju, bet arī, piemēram, uz tiem piederīgajiem metadatiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula; OV 2016, L 119, 1. lpp.).

⁽²⁾ C-434/16, EU:C:2017:994.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. augustā iesniedza High Court (Īrija) – Eircom Limited/Commission for Communications Regulation

(Lieta C-494/21)

(2021/C 431/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eircom Limited

Atbildētāja: *Commission for Communications Regulation*

Ieinteresētās personas: *Vodafone Ireland Limited, Three Ireland (Hutchinson) Limited, Three Ireland Services (Hutchinson) Limited*

Prejudiciālie jautājumi

Vai apstākļos, kad:

- 1) telekomunikāciju tirgus ir liberalizēts un ir vairāki tirgū darbojošies telekomunikāciju pakalpojumu sniedzēji;
- 2) valsts regulatīvā iestāde (turpmāk tekstā – “VRI”) ir izvēlējusies vienu pakalpojumu sniedzēju (“universālā pakalpojuma sniedzēs” vai “UPS”), lai izpildītu universālā pakalpojuma saistības (turpmāk tekstā – “UP saistības”);
- 3) VRI ir noteikusi, ka eksistē pozitīvas neto izmaksas, kas saistītas ar UP saistību (turpmāk tekstā – “UP saistību neto izmaksas”); un
- 4) VRI ir noteikusi, ka UP saistību neto izmaksas ir materiālas salīdzinājumā ar administratīvajām izmaksām, kas saistītas ar UP saistību neto izmaksu sadales mehānisma ieviešanu tirgus dalībnieku vidū;

ja VRI ir nepieciešams, atbilstoši saviem pienākumiem saskaņā ar Universālā pakalpojuma direktīvu 2002/22⁽¹⁾, izvērtēt, vai UP saistību neto izmaksas nav pārmērīgas attiecībā uz UPS spēju tās segt, ņemot vērā visu UPS īpašību kopumu, tostarp tā aprīkojuma līmeni, saimniecisko un finansiālo stāvokli, kā arī tirgus daļu (kā minēts sprieduma *Base 42*. punktā), vai saskaņā ar direktīvām ir pieļaujams, ka VRI veic šo novērtējumu, ņemot vērā tikai UPS īpašību kopumu/stāvokli, vai arī tai ir jānovērtē UPS īpašību kopums/stāvoklis attiecībā pret tā konkurentiem attiecīgajā tirgū?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV 2002, L 108, 51. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 18. augustā iesniedza *Landgericht Erfurt* (Vācija) – *UM/Daimler AG*

(Lieta C-506/21)

(2021/C 431/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Erfurt

Pamatlietas puses

Prasītāja: UM

Atbildētāja: *Daimler AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2007/46/EK⁽¹⁾ 18. panta 1. punkta, 26. panta 1. punkta un 46. panta – kopsakarā ar Regulas (EK) Nr. 715/2007⁽²⁾ 4., 5. un 13. pantu – nolūks un mērķis ir arī aizsargāt mehānisko transportlīdzekļu individuālo pircēju intereses un viņu īpašumu? Vai tostarp ir arī transportlīdzekļa individuāla pircēja intereses neiegādāties transportlīdzekli, kas neatbilst Savienības tiesību aktu prasībām, it īpaši tādu transportlīdzekļu, kurš aprīkots ar neatļautu pārveidošanas ierīci Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta izpratnē?
- 2) Vai Savienības tiesības, it īpaši efektivitātes princips un Eiropas pamattiesības, kā arī dabas inherentās tiesības un principi, paredz to, ka transportlīdzekļa pircēja pret transportlīdzekļa ražotāju var celt civiltiesisku prasību atlīdzināt kaitējumu, kas viņai neuzmanības dēļ vai ar nodomu nodarīts ar jebkādu rīcību, par kuru vainojama transportlīdzekļa ražotāja, laižot tirgū transportlīdzekli, kas aprīkots ar neatļautu pārveidošanas ierīci Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta izpratnē?